

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 21. martā*

PVN — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvojumi no nodokļa — 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Slimnīcas un medicīniskā aprūpe, kā arī ar tām cieši saistītas darbības — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās — Pakalpojumi, kas izpaužas kā estētiskās ķirurģijas darbības un procedūras — Vienīgi uz pacienta vēlmi balstītas pilnībā kosmētiska rakstura operācijas

Lieta C-91/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Högsta förvaltningsdomstolen* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 8. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 17. februārī, tiesvedībā

Skatteverket

pret

PFC Clinic AB.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Skatteverket* vārdā – *K. Korpinen*, pārstāve,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *K. Petersen*, pārstāvji,
- Grieķijas valdības vārdā – *K. Paraskevopoulou* un *D. Kalogiros*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *A. De Stefano*, *avvocato dello Stato*,
- Ungārijas valdības vārdā – *M. Fehér* un *K. Szijjártó*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

- Nīderlandes valdības vārdā – *C. Wissels* un *C. Schillemans*, pārstāvji,
— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Enegren* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Skatteverket*, kas Zviedrijā ir kompetenta pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) iekasēšanas jomā, un *PFC Clinic AB* (turpmāk tekstā – “PFC”) par PVN, kas jāmaksā par 2007. gada maija pārskata periodu.

Atbilstošās tiesību normas

PVN direktīva

- 3 Ar PVN direktīvu no 2007. gada 1. janvāra tika atcelts un aizstāts PVN jomā esošais Kopienas tiesiskais regulējums, proti, Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).
- 4 PVN direktīvas IX sadaļas nosaukums ir “Atbrīvojumi”. Šīs sadaļas pirmajā nodaļā ir tikai 131. pants, kurš ir formulēts šādi:

“Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un [nekādu] ļaunprātīgu izmantošanu.”
- 5 IX sadaļas 2. nodaļas nosaukums ir “Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs”. Šī nodaļa sastāv no 132. līdz 134. pantam.
- 6 PVN direktīvas 132. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

- b) slimnīcas un medicīnisko aprūpi, kā arī ar tām cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti vai, sociālos apstākļos, kuras līdzinās apstākļiem, ko piemēro publisko tiesību subjektiem, slimnīcas, medicīniskās aprūpes vai diagnostikas centri, vai arī citas pienācīgi atzītas līdzīgas iestādes;
- c) medicīniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

[..].”

- 7 PVN direktīvas 133. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstis, piešķirot struktūrām, kas nav publisko tiesību subjekti, 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, katrā atsevišķā gadījumā var tām piemērot vienu vai vairākus šajā pantā paredzētos nosacījumus.
- 8 Atbilstoši PVN direktīvas 134. pantam:
- “Preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai nepiešķir 132. panta 1. punkta b) [...] apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, ja:
- a) preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav būtiski svarīga atbrīvotajiem darījumiem;
- b) preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas pamatmērķis ir gūt struktūrai papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, par kuriem uzliek PVN.”
- 9 Saskaņā ar PVN direktīvas 173. pantu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem PVN ir atskaitāms, un darījumiem, par kuriem PVN nav atskaitāms, atskaitāma ir tikai tā PVN daļa, kas attiecināma uz pirmā veida darījumiem. Atskaitāmo daļu saskaņā ar 174. un 175. pantu nosaka visiem darījumiem, kurus veic nodokļa maksātājs.

Zviedrijas tiesiskais regulējums

- 10 Saskaņā ar Likuma 1994:200 par PVN (*Mervärdeskattelagen* (1994:200); turpmāk tekstā – “ML”) 3. nodaļas 4. pantu ar pievienotās vērtības nodokli neapliek ar medicīnisko aprūpi, zobārstniecību un sociālo aprūpi saistītus pakalpojumus.
- 11 Saskaņā ar ML 3. nodaļas 5. pantu ar medicīnisko aprūpi saprot profilaktisku ārstēšanu, izmeklēšanu vai slimību, miesas bojājumu un traumu ārstēšanu, kā arī palīdzību dzemdībās, ja šie pasākumi tiek veikti slimnīcās vai citās valsts veselības aprūpes iestādēs, vai privātās slimnīcās vai arī ja minētos pakalpojumus veic kāda cita persona, kurai ir īpaša atļauja darboties medicīniskā profesijā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 PFC sniedz medicīniskus pakalpojumus estētiskās ķirurģijas un procedūru jomā. Pamatlietā strīdīgajā laika posmā minētā sabiedrība sniedza estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, kuri vienlaicīgi ietvēra gan operācijas ar kosmētisku mērķi, gan rekonstruktīvu nozīmi, kā arī ar ādas kopšanu saistītus pakalpojumus.
- 13 PFC veic tādas operācijas kā krūšu palielināšana un samazināšana, krūšu pacelšana, vēdera nostiprināšana, tauku atsūkšana, sejas krunku izlīdzināšana, pieres krunku izlīdzināšana, acu, ausu un deguna operācijas, kā arī citas plastikās ķirurģijas darbības. Šī sabiedrība piedāvā arī tādas procedūras kā fotoepilācija, sejas ādas atjaunošana ar fototerapiju, pretcelulīta terapija, kā arī botoksa un restilāna injekcijas.
- 14 PFC lūdza atmaksāt par 2007. gada maija pārskata periodu samaksāto PVN priekšnodokli. Atbildot uz šo lūgumu, *Skatteverket* atteicās PFC veikt gan šī nodokļa atmaksu, gan atskaitīšanu. *Skatteverket* uzskatīja, ka PVN nav atmaksājams par darījumiem, kas ir atbrīvoti no šī nodokļa, un arī priekšnodoklis nav atskaitāms, tāpēc ka gan kosmētiskās ķirurģijas darbības, gan rekonstruktīvās ķirurģijas darbības ir no PVN atbrīvota medicīniskā aprūpe.

- 15 *PFC* par šo *Skatteverket* lēmumu cēla prasību *Länsrätten i Stockholms län* (Stokholmas Administratīvā tiesa). Minētā tiesa šo prasību apmierināja, nospriežot, ka pakalpojumi, ko šī sabiedrība piedāvā estētiskās ķirurģijas un procedūru jomā, nav medicīniskā aprūpe.
- 16 *Skatteverket* par *Länsrätten i Stockholms län* spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmas Administratīvā apelācijas tiesa). Daļēji apmierinot šo apelācijas sūdzību, minētā tiesa nosprieda, ka pakalpojumi, kas attiecas uz atjaunojoša rakstura operācijām un procedūrām, vai arī tādi, kas veikti psiholoģisku iemeslu dēļ, ir no nodokļa atbrīvotas darbības, ja tās veic personas, kurām ir atļauja darboties medicīniskā profesijā.
- 17 *Skatteverket* iesniedza kasācijas sūdzību *Högsta förvaltningsdomstolen* (Augstākā administratīvā tiesa), apgalvojot, ka *PFC* sniegtie pakalpojumi gan estētisku, gan atjaunojošu operāciju un procedūru jomā ir medicīniskā aprūpe *ML* 3. nodaļas 4. punkta izpratnē un ka līdz ar to *PFC* nebija tiesību uz PVN priekšnodokļa, kas bija samaksāts saistībā ar šo darbību veiktajām iegādēm, atskaitīšanu.
- 18 Saskaņā ar iesniedzējtiesas nolēmumu veiktās operācijas dažos gadījumos bija domātas personām, kurām slimības, traumas vai iedzimta fiziska trūkuma rezultātā nepieciešama estētiskā ķirurģija. Citos gadījumos operācijas tika veiktas, pamatojoties vienīgi uz pacienta gribu mainīt vai uzlabot savu fizisko izskatu. Neņemot vērā to mērķi vai medicīnisko raksturu, saskaņā ar iesniedzējtiesas nolēmumu šīs dažādās operācijas ir līdzīgi pakalpojumi, kurus sniedz tas pats personāls.
- 19 *Högsta förvaltningsdomstolen* nav skaidrs, kādā veidā vārdi “medicīniskā aprūpe” un “medicīniskās aprūpes sniegšana” būtu attiecināmi uz tāda veida medicīniska rakstura pakalpojumiem, kas sastāv no tādām dažāda veida ķirurģiskām darbībām un procedūrām kā pamatlietā. Šai tiesai rodas jautājums it īpaši par to, vai šie vārdi ir jāsaprot tādējādi, ka tie ietver visa veida ķirurģiskās darbības vai kosmētiskās procedūras, ko veic ārsti un citi licencēti veselības aprūpes darbinieki, vai arī šajā ziņā izšķirošais ir attiecīgo darbību mērķis.
- 20 Šādos apstākļos *Högsta förvaltningsdomstolen* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos paredzētie atbrīvojumi no nodokļa attiecas arī uz tādu pakalpojumu sniegšanu kā pamatlietā, kuri ietver:
 - estētiskās ķirurģijas operācijas,
 - estētiska rakstura procedūras?
 - 2) Vai vērtējums ir atkarīgs no tā, vai operācijas vai procedūras tiek veiktas ar mērķi izvairīties no slimības, fiziskiem trūkumiem vai traumām vai tos ārstēt?
 - 3) Pieņemot, ka mērķim ir nozīme, vai tādā gadījumā var tikt ņemts vērā pacienta viedoklis par medicīniskās aprūpes mērķi?
 - 4) Vai vērtējuma nolūkos kāda nozīme ir tam, ka medicīnisko aprūpi veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šāds medicīnas darbinieks nosaka šīs aprūpes mērķi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 21 Ar saviem jautājumiem, kuri ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā, kuri ietver estētiskās ķirurģijas operācijas un estētiska rakstura procedūras, ir atbrīvoti no PVN.
- 22 Ar savu otro jautājumu minētā tiesa konkrētāk vaicā, vai šādu pakalpojumu iespējamajam preventīvajam vai terapeitiskajam mērķim ir nozīme attiecībā uz to – kas ir pirmā jautājuma priekšmets –, vai šādi pakalpojumi ir atbrīvojami no nodokļa. Apstiprinošas atbildes gadījumā minētā tiesa ar savu trešo jautājumu vaicā, vai, lai izvērtētu, vai pastāv šāds mērķis, ir jāņem vērā šo pakalpojumu saņēmēju subjektīvā izpratne par šiem pakalpojumiem. Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kāda nozīme attiecībā uz pamatlietā veicamo vērtējumu ir apstāklim, ka aplūkotos pakalpojumus sniedz licencēts medicīnas personāls.
- 23 Saistībā ar šiem jautājumiem vispirms ir jāatgādina, ka jēdzieni, kas izmantoti, lai apzīmētu PVN direktīvas 132. pantā minētos atbrīvojumus, ir interpretējami šauri, ņemot vērā, ka tās ir atkāpes no vispārējā principa, saskaņā ar kuru PVN tiek iekasēts par katru preču piegādi vai pakalpojumu, ko pret atlīdzību sniedzis nodokļu maksātājs. Tomēr šo jēdzienu interpretācijai ir jāatbilst minēto atbrīvojumu mērķim un jāievēro nodokļu neitralitātes principa prasības. Tādējādi šis šaurā interpretācijas princips nenozīmē, ka jēdzieni, kas izmantoti minētajā 132. pantā paredzēto atbrīvojumu definēšanā, būtu jāinterpretē veidā, kas tiem atņemtu nozīmi (it īpaši skat. 2010. gada 10. jūnija spriedumu lietā C-86/09 *Future Health Technologies*, Krājums, I-5215. lpp., 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Attiecībā uz medicīniska rakstura pakalpojumiem no judikatūras, kas atteicas uz Direktīvu 77/388, pēc analogijas izriet, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, kuru piemērošanas jomas ir nošķirtas, mērķis ir regulēt visus medicīnisko pakalpojumu atbrīvojumus no nodokļa šaurā veidā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 26., 27. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Faktiski šīs direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti slimnīcās, lai gan minētās direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts attiecas uz pakalpojumiem, kas tiek sniegti ārpus slimnīcām – pakalpojuma sniedzēja privātajā dzīvesvietā, pacienta dzīvesvietā vai citur (šajā ziņā skat. 2002. gada 10. septembra spriedumu lietā C-141/00 *Kügler, Recueil*, I-6833. lpp., 36. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 36. punkts).
- 25 Tādējādi gan “medicīniskās aprūpes” jēdziena, kas minēts PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā, gan “medicīniskās aprūpes sniegšanas” jēdziena, kas minēts šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunktā, mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un iespējamā apjomā izārstēt slimības vai veselības anomālijas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 37. un 38. punkts).
- 26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, kaut arī “medicīniskai aprūpei” un “medicīniskas aprūpes sniegšanai” ir jābūt terapeitiskam mērķim, tas tomēr nenozīmē, ka pakalpojuma terapeitiskais mērķis jāsaprot ļoti šaurā nozīmē (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Tādējādi no Tiesas judikatūras izriet, ka medicīniska rakstura pakalpojumi, kas veikti, lai aizsargātu, tostarp arī saglabātu un atjaunotu, personu veselību, var tikt atbrīvoti no nodokļa atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 41. un 42. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 28 No tā izriet, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma kontekstā tādu pakalpojumu mērķis kā pamatlietā ir piemērots, lai izvērtētu, vai šādi pakalpojumi ir atbrīvojami no PVN. Šāds atbrīvojums faktiski ir piemērojams pakalpojumiem, kuru mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un izārstēt slimības vai veselības anomālijas vai aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību (šajā ziņā arī skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Future Health Technologies*, 43. punkts).
- 29 Tādējādi uz tādiem pakalpojumiem kā pamatlietā, ciktāl to mērķis ir aprūpēt vai ārstēt personas, kurām slimības, traumas vai iedzimta fiziska trūkuma dēļ ir nepieciešama estētiska rakstura operācija, var attiekties jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta vai šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Turpretī, ja šī operācija tiek veikta vienīgi ar kosmētisku mērķi, uz to minētie jēdzieni neattiecas.
- 30 Tomēr *Skatteverket* pēc būtības apgalvo, ka attiecīgās darbības vai procedūras mērķa izvērtēšana būtu pārmērīgi apgrūtinājoša gan pakalpojuma sniedzējiem, gan nodokļu iestādēm, un tā norāda uz iespējamām “būtiskām piemērošanas un noteikšanas problēmām”.
- 31 Ir skaidrs, ka tādās situācijās kā pamatlietā ir iespējams, ka viens un tas pats nodokļa maksātājs veic gan no nodokļa atbrīvojamas darbības atbilstoši PVN 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktam, gan ar PVN apliekamas darbības.
- 32 Tomēr šāda situācija ir konkrēti atrunāta šajā direktīvā un to regulē tās 173. un nākamie panti. Saskaņā ar minēto 173. pantu, ja nodokļa maksātājs preces un pakalpojumus izmanto darījumiem, par kuriem samaksātais PVN priekšnodoklis ir atskaitāms, un darījumiem, kuriem šādu atskaitījumu nepiemēro, atskaitāma ir tikai tā PVN daļa, kas attiecināma uz pirmā veida darījumiem. Atskaitāmo daļu saskaņā ar 174. un 175. pantu nosaka visiem darījumiem, kurus veic nodokļa maksātājs, kurš rīkojas kā tāds.
- 33 Attiecībā uz to, kādā mērā tādu pakalpojumu ņēmēju kā pamatlietā subjektīvā izpratne par šiem pakalpojumiem būtu jāņem vērā, izvērtējot konkrētās operācijas mērķi – kas ir trešā jautājuma priekšmets –, no judikatūras izriet, ka veselības problēmas, uz kurām attiecas atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam atbrīvojami darījumi, var būt psiholoģiska rakstura (šajā ziņā it īpaši skat. 2003. gada 6. novembra spriedumu lietā *C-45/01 Dornier, Recueil*, I-12911. lpp., 50. punkts, kā arī 2006. gada 27. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās *C-443/04 un C-444/04 Solleveld un van den Hout-van Eijnsbergen*, Krājums, I-3617. lpp., 16. un 24. punkts).
- 34 Tomēr vienkārša personas, kura izmanto estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, subjektīvā izpratne par šiem pakalpojumiem pati par sevi nav izšķiroša, lai izvērtētu, vai šīs operācijas mērķis ir terapeitisks.
- 35 Faktiski, tā kā šai izvērtēšanai ir medicīniskais raksturs, tai ir jābūt balstītai uz šāda rakstura konstatējumiem, kurus ir izdarījis šajā ziņā kvalificēts personāls.
- 36 No tā izriet, ka ceturtajā jautājumā minētie apstākļi, ka tādus pakalpojumus kā pamatlietā sniedz vai veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šādu operāciju mērķi nosaka šīs profesijas pārstāvis, var ietekmēt vērtējumu par to, vai uz tādām operācijām kā pamatlietā attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 37 Lai uz uzdotajiem jautājumiem sniegtu pilnīgu atbildi, ir jāatgādina, ka, lai izvērtētu, vai tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā ir atbrīvojama no PVN saskaņā ar PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šī 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas noteikumos (pēc analogijas skat. 2010. gada 10. jūnija spriedumu lietā *C-262/08 CopyGene*, Krājums, I-5053. lpp.,

37. punkts), un ne tikai tas, vai uz šādiem pakalpojumiem attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi minētās PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē.
- 38 Ciktāl tas attiecas it īpaši uz PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, vajadzības gadījumā papildus visam šīs normas tekstam ir jāņem vērā šīs direktīvas 131., 133. un 134. pants.
- 39 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
- uz tādu pakalpojumu sniegšanu kā pamatlietā, kuri ietver estētiskās ķirurģijas operācijas un estētiska rakstura procedūras, attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” minētā 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, ja šo pakalpojumu mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un izārstēt slimības vai veselības anomālijas vai aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību;
 - vienkārša personas, kura izmanto estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, subjektīvā izpratnē par šiem pakalpojumiem pati par sevi nav izšķiroša, lai izvērtētu, vai šīs operācijas mērķis ir terapeitisks;
 - apstākļi, ka tādus pakalpojumus kā pamatlietā sniedz vai veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šādu pakalpojumu mērķi nosaka šīs profesijas pārstāvis, var ietekmēt vērtējumu par to, vai uz tādām operācijām kā pamatlietā attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un
 - lai izvērtētu, vai tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā ir atbrīvojama no PVN saskaņā ar PVN direktīvas 132. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šī 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas tajos noteikumos, kas ietverti tās 131., 133. un 134. pantā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka

- **uz tādu pakalpojumu sniegšanu kā pamatlietā, kuri ietver estētiskās ķirurģijas operācijas un estētiska rakstura procedūras, attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” minētā 1. punkta b) un c) apakšpunkta izpratnē, ja šo pakalpojumu mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un izārstēt slimības vai veselības anomālijas vai aizsargāt, uzturēt vai atjaunot cilvēku veselību;**
- **vienkārša personas, kura izmanto estētiskās ķirurģijas pakalpojumus, subjektīvā izpratnē par šiem pakalpojumiem pati par sevi nav izšķiroša, lai izvērtētu, vai šīs operācijas mērķis ir terapeitisks;**

- apstākļi, ka tādus pakalpojumus kā pamatlietā sniedz vai veic licencēts medicīniskās profesijas pārstāvis vai ka šādu pakalpojumu mērķi nosaka šis profesijas pārstāvis, var ietekmēt vērtējumu par to, vai uz tādām operācijām kā pamatlietā attiecas jēdzieni “medicīniskā aprūpe” vai “medicīniskās aprūpes sniegšana” attiecīgi Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) apakšpunkta un šīs direktīvas 132. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un
- lai izvērtētu, vai tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā ir atbrīvojama no PVN saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta b) vai – c) apakšpunktu, ir jāņem vērā visas prasības, kas noteiktas šī 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, kā arī citos šīs direktīvas atbilstīgajos IX sadaļas 1. un 2. nodaļas tajos noteikumos, kas ietverti tās 131., 133. un 134. pantā.

[Paraksti]